

SVEA HOVRÄTT
Avdelning 6
Rotel 060102

DOM
2015-01-30
Stockholm

Mål nr
M 8081-14

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Statens va-nämnds beslut 2014-06-16, i mål nr Va 287/11, BVa 56, se bilaga A

KLAGANDE

RE

MOTPART

Kristianstads kommun
291 80 Kristianstad

Ombud: Chefsjuristen CM samma adress

SAKEN

Anläggningsavgift m.m.

HOVRÄTTENS DOMSLUT

1. Hovrätten avvisar RE yrkande om ersättning för bruksavgifter.
 2. Hovrätten avslår överklagandet i övrigt.
-

Dok.Id 1188255

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00-15:00
		E-post: svea.avd6@dom.se www.svea.se		

BAKGRUND

RE äger fastigheten X i Kristianstads kommun. Fastigheten ligger inom verksamhetsområdet för Kristianstads kommuns allmänna vatten- och avloppsanläggning. Kommunen har, med hänvisning till en i maj 2011 antagen va-taxa, debiterat RE en va-anläggningsavgift.

YRKANDEN I HOVRÄTTEN

RE har överklagat Va-nämndens beslut och har yrkat

- att hovrätten ska ändra Va-nämndens beslut på så sätt att anläggningsavgiften ska sättas ned med minst 75 procent *alternativt* att avgiften ska sättas ned med minst 60 000 kr, och
- att han ska tillerkännas ersättning för de bruksavgifter han har betalat.

Kristianstads kommun har bestritt ändring.

UTVECKLING AV TALAN I HOVRÄTTEN

RE har, utöver vad som framgår av Va-nämndens beslut, anfört i huvudsak följande.

Kommunen har försett avloppsanläggningen med ett dyrare system än vad som tidigare gjorts i samma område, vilket medfört en högre anslutningsavgift. LTA-systemet används bara i nödfall och i huvudsak i områden där det finns berg och svårhanterlig materia. Kommunen har inte heller levererat någon LTA-pump till fastigheten och den förbindelsepunkt som kommunen hänvisar till som anslutningspunkt ligger inte på fastigheten. På aktuell plats råder bästa tänkbara markförhållanden med ren sandmark. Hans befintliga avloppsanläggning har en livslängd på 60–80 år.

Ersättning ska utgå för de kostnader och avgifter som kommunen har tagit ut av fastighetsägaren under flera års tid (bruksavgifter), eftersom fastigheten inte är

påkopplad till kommunens nät och då kommunen vid ett flertal tillfällen angett att fastigheten ifråga ska klassificeras som obebyggd. Kommunens fakturor har härmed varit felaktiga. Han har bestridit fakturor för såväl anläggningsavgiften som den löpande kostnaden för VA, men då kommunen hotar med inkasso har han fortsatt att betala de löpande kostnaderna.

RE har åberopat skriftlig bevisning.

Kristianstads kommun har, utöver vad som framgår av Va-nämndens beslut, anfört i huvudsak följande.

Kommunen konstaterar att RE yrkande skiljer sig från det som framställts i Va-nämnden och synes innebära att han begär ersättning för den befintliga enskilda anläggningen genom att uppskatta ett icke-preciserat ekonomiskt värde på denna och avräkna detta från anläggningsavgiften. Yrkat belopp synes vara lägre än det som framställts i Va-nämnden. Det har inte presenterats någon utredning i målet som styrker att den befintliga anläggningen, byggd år 1990, uppfyller de krav som ställs idag. Fastighetens behov kan därför bara tillgodoses genom anslutning till den allmänna spillavloppsanläggningen. Valet av LTA-pumpar utgör det enda realistiska alternativet i området.

Kommunen följer beträffande avgiftsskyldigheten gällande lagstiftning i taxan. Uttag av fast årlig avgift har stöd i gällande bestämmelser. RE har inte accepterat placeringen av pumpen på fastigheten, vilket medfört att pumpen ännu inte kunnat installeras. Kommunen har fullgjort sina skyldigheter för att betalningsskyldighet ska inträda. RE har betalat löpande fakturor för vatten och avlopp. I målet är inte avgift för obebyggd fastighet aktuell.

HOVRÄTTENS DOMSKÄL

Hovrätten har avgjort målet utan huvudförhandling med stöd av 21 § andra stycket lagen (1976:839) om Statens va-nämnd och 50 kap. 13 § andra stycket 2 rättegångsbalken.

Yrkandet om ersättning för brukningsavgifter

RE har först i hovrätten yrkat ersättning för erlagda brukningsavgifter. Denna fråga har inte prövats av Va- nämnden. REs yrkande i denna del ska därför avvisas.

Frågan om anläggningsavgift m.m.

Frågan i denna del är inledningsvis om RE är skyldig att betala anläggningsavgift för allmänna vattentjänster enligt 24 och 25 §§ lagen (2006:412) om allmänna vattentjänster (vattentjänstlagen). Hovrätten finner vid denna bedömning, i likhet med Va-nämnden, att fastigheten ifråga objektivt sett har behov av den allmänna va-anläggningen för spillvattenavlopp och att det gemensamma behovet i det bebyggelseområde där fastigheten ingår bäst tillgodoses genom den erbjudna kollektiva lösningen. Vad RE anfört om markförhållanden på platsen och den befintliga avloppsanläggningen föranleder inte någon annan bedömning. Hovrätten delar vidare Va-nämndens bedömning att valet av de aktuella LTA-pumparna får anses ligga inom det handlingsutrymme huvudmannen har avseende vilken teknik som denne anser bäst tillgodoser verksamhetens ändamål. När det gäller avgiftsskyldighetens inträde framgår av förarbetena (prop. 2005/06:78 s.80) att avgiftsskyldigheten inträder när huvudmannen har upprättat en förbindelsepunkt för fastighetens anslutning till den allmänna anläggningen och underrättat fastighetsägaren om detta. Det råder inte någon tvist om att dessa förutsättningar var uppfyllda då fakturering skedde. RE har således varit skyldig att betala anläggningsavgift.

När det därefter gäller frågan om ersättning för REs enskilda anläggning i enlighet med 40 § vattentjänstlagen, finner hovrätten i likhet med Va-nämnden – särskilt med beaktande av anläggningens ålder om drygt 20 år – att någon ersättning inte bör utgå. Inte heller kan anläggningen beaktas vid bedömningen av anläggningsavgiftens storlek. Vad RE nu har anfört om anläggningens förväntade livslängd och befintliga skick föranleder inte någon annan bedömning.

Slutligen finner hovrätten att den debiterade anläggningsavgiften har stöd i kommunens va-taxa. Den omständigheten att huvudmannen tillsänt RE information av innehåll som avviker från vad som anges i kommunens taxa kan, såsom Va-nämnden konstaterat, i enlighet med 38 § vattentjänstlagen inte beaktas vid beräkningen av avgiften.

Av ovan angivna skäl ska överklagandet i denna del således avslås. Va-nämndens beslut står därmed fast.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B

Överklagande senast 2015-02-27

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Liselotte Rågmark, Gösta Ihrfelt och Vibeke Sylten, referent, samt tekniska rådet Mikael Schultz.

Föredragande har varit Erica Ehne.